

שאהרון הוא מצד החכמה ששם הוא בחינת קדוש, ואילו פרה אדומה היא בבחינת טהרה

בבינה ולכן לא ניתנה לו.

כל מעשי הפרה אדומה בשבע

כָּל מִלָּה דִּהְיִי פָּרָה, הִיא בְּשִׁבְעַ, ז' כְּבוֹסִים וְכוּ' כל דברי

הפרה אדומה מצותה בשבע כגון שבע כיבוסים שבע פרות שבע שרפות וכו' [נא],

וְהָא אֶתְמַר וכבר נתבאר לעיל, **מֵאֵי טַעְמָא** ומה הטעם שהכל בחינת שבע.

בְּגִין דִּהְיִי שִׁבְעַ שְׁנֵי שְׁמִטָּה, וּבֵת שִׁבְעַ אֶתְקַרֵּי לפי שהיא

בחינת המלכות שהיא שמיטה לפי שכוללת שבע ספירות כשבע שני שמיטה, ונקראת בת

שבע בבחינת כללות אלו הספירות והיינו שהיא בת אחת של שבע מידות, **וְעַל דָּא**

כָּל עֹבְדֵי בְּשִׁבְעַ ולכן כל מעשיה בשבע.

אור הרשב"י

עושים כאשר נבאר.

שבע טמאים א' האוהל ב' ועל כל הכלים ג'
ועל הנפשות ד' ועל הנוגע בעצם ה' או בחלל
ו' או כמת ז' או בקבר שבע טהורים היינו
טהרתם מידי טומאתם, ולהם ז' כבוסים
הנז"ל.

שבעה כהנים דכתיב משה ואהרן ג' אל
אלעזר הכהן ד' ולקה אלעזר הכהן ה' ולקה
הכהן ע"ן ארז ו' וכבס בגדיו הכהן ז' וטמא
הכהן עד הערב. (רמ"ק).

[נא] שבע פרות א' אדומה ב' תמימה ג' אשר
אין בה מום ד' אשר לא עלה עליה עול ה'
ונתתם אותה אל אלעזר ו' והוציא אותה ז'
ושחט אותה לפניו.

שבע שרפות דכתיב ושרף את הפרה א' את
עורה ב' ואת בשרה ג' ואת דמה ד' על פרשה
ה' ע"ן ארז ו' ואזוב ז' ושני תולעת.

שבע הזיות דכתיב והזה אל נוכח פני אוהל
מועד מדמה שבע פעמים.

שבע כבוסים היינו ז' כבוסים שז' טמאים

הלימוד היומי

לעיני נחמיה בן עזרא ז"ל

כל הנעשה במצות פרה אדומה היא כדי לטהר הטמא מטומאתו ולא כדי להוסיף בו קדושה

תָּא תָּוִי בא וראה לפי"ז טעם הדבר שנמסר לאלעזר ולא לאהרן **כָּל מַאי דַּאתְעֵבִיד מֵהַאי פָּרָה בְּגִין לְדַכָּאָה וְלָא לְקַדְשָׁא**

כל הנעשה במצות פרה אדומה היא כדי לטהר הטמא מטומאתו ולא כדי להוסיף בו קדושה ולכאורה היה ראוי שינתן ללוויים שהם מצד הטהרה שבשמאל, **וְאַף עַל גַּב דַּאתְיִיחֵיב לְסַנְן, הוּא לָא שְׁחִיט וְלָא שְׂרִיף, בְּגִין דְּלָא יִשְׁתַּכַּח דִּינָא בְּסִטְרוֹי** ואכן אע"פ שניתן לאלעזר הוא לא היה עושה בה את

פעולת הדין כי לא היה שוחט ולא שורף דשחיטה כשרה בזר, כדי שלא ימצא הדין בצד שלו, **וְכָל שְׂכֵן אַהֲרֹן דַּאִיהוּ בְּדַרְגָּא שְׁלִים יִתִּיר, דְּלָא בְּעֵי לְאַשְׁתַּכַּחא תַּמָּן, וְלֹאֲזַדְמָנָא תַּמָּן** ואם כן כל שכן אהרון שהוא במדרגה שלימה יותר מאלעזר כי הוא מושרש באבא עילאה שהוא שורש החסד שאין זה ראוי שימצא שם ולהזדמן בשריפתה כדי שלא לעורר את הדין במקום גבוה כזה.

אחר שריפת הפרה צריך להשליך בה עץ ארז ואזוב ושני תולעת

הַאי פָּרָה, כִּיּוּן דַּאתְעֵבִיד אַפֵּר בא וראה זאת הפרה אחר שריפתה כיון שנעשית אפר שהוא א' פ"ר כיון שאז נכללו בה ה"ג מנצפ"ך שבגימטריא פ"ר לבחינה אחת שנתאספו ועלו לחוטם ז"א להתבסם, **בְּעֵי לְמַשְׁדֵּי בֵיהּ צִרְיָךְ לְהַשְׁלִיךְ בַּה עֵץ אֲרֹז שְׁבַתפֶּאֶרֶת, וְאֲזוּב שְׁבִיסוּד, וְשְׁנֵי תוּלְעֵת** שבגבורה, **וְהָא אֵלִין אַתְקָרוּ** וכבר נאמרו דברים אלו בפרשת מצורע.

טהור ולא קדוש כדוגמת השכינה שהיתה בין הקלי' ועכשיו נטהרת

וְאִסַּף אִישׁ טָהוֹר מצד הגבורה שבשמאל שהיא האוספת את המלכות מבין הקלי' **וְלֹא קָדוֹשׁ** מצד החסד שבימין. **וְהֵנִיחַ מַחוּץ לַמִּתְנָה** במקום טהור, **דִּהָא טָהוֹר לָא אֶקְרִי, אֶלָּא מִן סִטְרָא דְמִסְאֵב בְּקִדְמֵיתָא** כי טהור אינו נקרא אלא מי שהיה טמא בתחילה ולכן המלכות שהיתה בין הקלי' במקום טומאה צריכה ליכנס בבחינת טהרה קודם שתעלה למדריגת קדושה.

על ידי מעשי פרה אדומה נחלש כח הסטרא אחרא

רָזָא דְכֻלָּא, הָאִי דְכֻתִּיב לְמִי נִדְהָ חֲטָאת הִיא כי על ידי אחיזת הקלי' במלכות נחשב לה כאילו נטמאה בטומאת נדה וע"י אפר הפרה נטהרה, **בְּגִין דְּכָל דִּינִין תַּתְּאִין, וְכֹל אִינּוּן דְּאָתוּ מִסִּטְרָא דְמִסְאֵבָא** לפי שכל הדינים התחתונים וכל הבאים מכוחות הטומאה אינם מתעוררים לפעול אלא, **כִּד אִיהִי יִנְקָא מִסִּטְרָא אַחְרָא, וְיִתִּיבַת בְּדִינָא** כאשר היא יונקת מסטרא אחרא בסוד התכללות ק"כ צירופי אלהי"ם אחרים באלהי"ם קדושים שביסוד ז"א ויושבת בדין, **כְּמָה דְּאָתָּא אָמַר** כמו שכתוב (ישעיה לד) **מִלֵּאָה דָם הַדְּשָׁנָה מִחֻלָּב** חרב ה' כאשר היא בהתעוררות הדין היא מלאה דם ודשנה מחלב ההרוגים. **כְּדִין כְּלָהוּ מִתְעַרְי וּמִסִּתְלָקִי וְשָׂרְאן בְּעֻלְמָא** ואז כל כוחות החיצונים מתעוררים ומתעלים ושורים בעולם. **כִּיִּין דְּעַבְדֵי הָאִי עוֹבְדָא דְלִתְתָא, וְכֹל הָאִי דִּינָא בְּאָתָר דָּא**

דְּהֵאֵי פָּרָה, וְרִמָּאן עָלֶיהָ עֵץ (דף קפ"א ע"א) **אָרְזוּ וְגו'** וכיון שעם ישראל עושים את כל מעשי הפרה אדומה למטה של שחיטת הפרה ושריפתה והשלכת עץ ארז וכו' לאפר, הנעשה במקום הזה. **כִּדְיִן אֶתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְלַהוֹן** אז נחלש כוחם של החיצונים ושל הקל"י שממנה בא טומאת המת, **וּבְכַל אֶתְר דְּשָׂרְאָן אֶתְבְּרוּ וְאֶתְחַלְשׁוּ וְעַרְקִין מִנִּיהּ** ובכל מקום שהם שורים הם נשברים ונחלשים ובורחים מפני מי החטאת, **דְּהֵאֵי חֵילָא דְלַהוֹן אֶתְחַזֵּי כְּגוֹוְנָא דָּא לְגַבֵּייהוּ** כי שרש כוחם נראה להם שנשרף כאשר נעשה זה בפרה, **כִּדְיִן לָא שָׂרְאָן כְּבַר נֶשׁ, וְאֶתְדַכֵּי** ואז לא שורה טומאת המת על האדם וכך הוא נטהר כשמזים עליו את מי הנדה.

מי נדה שמטהרים את המלכות מטומאת הנידה
וְעַל דָּא אֶתְקַרֵּי מִי נְדָה, מִיָּא לְדַבְּאָה. כִּד עֲלָמָא שְׂאֲרֵי
כִּדְיִנָּא, וְסִטְרָא מְסֻאָבָא אֶתְפִּשֵׁט בְּעֲלָמָא, ולכן הם
 נקראים מי נדה כי הם מים הנעשים לטהר את טומאת הנדה מהמלכות כשהדין שורה בעולם
 וצד הטומאה מתפשט בו.

בפרשת פרה אדומה כלולים כל מיני הטומאה והטהרה ורשב"י משבח את רבי
 אלעזר על פירושו
הַכָּא אֶתְכַלִּילָן כּל זֵינִין מְסֻאָבָא, וְכַל זֵינֵי דְכִּיּוּ כאן כלולים
 כל מיני הטומאה וכל מיני הטהרה, **וּבְגִין כִּד טוּמְאָה וְטַהָרָה,**
כִּלְלָא עֲלָאָה דְאֶרְיִיתָא ולכן טומאה וטהרה הם כלל גדול בתורה,